

Ransol - Pic de la Coma de Varilles - 18 d'agost de 2010

Ransol - Pic de la Coma de Varilles

18 d'agost de 2010

Integrants: Pep Comas, Josep Maria Farnés, Jaume Muntan, Josep Roca, i Jaume Ventura

Distància: projectada 10'410 Km. amb altures 10'778 Km. - Temps 5'35 h

Desnivells: total 798 m. Acumulat 843 m. Cotxe: 195 Km. Josep Roca

Ens trobem al Gorcs a les 6 del matí i sortim molt puntuals. Prenem l'autovia C-17 cap a Ripoll. Seguim per Puigcerdà, Bourg-Madame, Pimorent, Pas de la Casa, Soldeu i Ransol, on prenem una carretera que puja paral·lela al Riu de la Coma. Aparquem al costat d'una zona de picnic, inici de la pujada al pic de la Serrera. Avui anem en direcció contrària, cap al pic de la Coma de Varilles. Des del començament agafem un camí senyalat amb marques grogues. El seguim, però al primer desviament prenem la direcció equivocada. Al cap d'uns 350 metres retornem a l'encreuament i pugem fins prop del refugi de Coms de Jan. Una expedició formada per en Josep Roca i en Jaume Muntan s'arriben al refugi per informar-se, però tornen sense aportar noves dades. A partir d'aquell punt trobem senyals groc i vermell del GRP (gran recorregut del Principat) que va del refugi esmentat al de la Cabana Sorda. Una mica més enllà, a les 10'39 h. parem per esmorzar. Seguim i quan passem per una tartera que condueix al cim tenim

Pic de la Coma de Varilles. Foto: J.M. Farnés

aconseguit i comentem la duresa de l'excursió.

A la sobretaula brindem amb cava per la salut d'en Pep Comas, que diumenge vinent farà 73 anys. La propera setmana anirem de Núria al Torreneules. Sortirem dels Gorcs a les 6 per agafar el primer cremallera.

Josep Maria Farnés

dubtes per on seguir. Optem pel camí marcat -tot i que es desvia, però és més practicable- i quan arribem a la carena, al voltant de les 12 h. fem una parada. En Jaume Ventura opta per baixar tranquil·lament, i la resta deixem les motxilles i pugem al Pic de la Coma de Varilles (2.758 metres). Amb l'equip abandonat hi deixo el GPS i no puc registrar-ne l'ascensió. La vista és impressionant, encara que una mica enterbolida per boirina en la llunyania. A la 1 h. del migdia, ens tornem a carregar les motxilles i iniciem la baixada, que farem només amb una hora i mitja. Portem un bon ritme malgrat que la baixada és dura. Quan arribem a la zona de picnic està ocupada per colles entaulades i amb les graelles enceses. Tenim el temps just de pujar al cotxe i comença a ploure. Són gairebé les 3 i decidim anar a dinar a Ca l'Anna de Ventolà. Ens ha fet un dia bastant seré, amb el sol mig amagat per algun núvol.

Teníem clar on volíem anar, però l'itinerari l'hem anat fent sobre la marxa i pensem que amb total encert. A l'iniciar l'excursió, algun optimista de la colla, plantejava la possibilitat de pujar diverses muntanyes. Després manifestem la satisfacció del cim

Font Freda, des de Pimorent - 1 de setembre de 2010

Integrants: Josep Carbonell, Pep Comas, Joan Corbera Josep Maria Farnés, Carme Guri, Jaume Muntan, Ismael Porcar, Josep Roca i Christine Sertori

Distància: projectada 6'33 Km, amb altures 6'86 Km. Temps 6'17h

Desnivells: total 684 m. Acumulat 737 m. Cotxe: 160 Km. Ismael Porcar

Ens trobem al Gorcs a les 6 del matí. Prenem la C-17 a la Garriga. Passem per Ripoll i a Ribes de Fresser s'incorpora en Josep Roca (amb el seu cotxe) i a Planoles en Josep Carbonell. Seguim cap a Puigcerdà, passem la frontera i ens dirigim cap a l'estació d'esquí Portè-Pimorent. Al primer aparcament que trobem hi

deixa la furgoneta en Joan Corbera (que tornaran pel seu compte). Amb els altres dos cotxes pugem per una pista fins a uns edificis al costat mateix del llac de l'Estanyol. Hi arribem al voltant de les 9 del matí. Portem una informació d'en Toni Planas i Maria Antònia Antich que indica la ruta a seguir. A la nostra colla, un dels muntanyencs més experimentats, es mostra incrèdul d'aconseguir pujar a la Font Freda. Agafem per un sender que ens porta a una esplanada que caldrà travessar per iniciar la pujada al Roc de les Ombres. Comencem l'ascens i enseguida hem de creuar una bona tartera, cal dir que el camí es poc fressat, però que trobem pilons de pedres, que ens indiquen el difícil camí. Al peu del Roc de les Ombres ini-